

H O T Ă R Ă R E A nr.1-79/2026
cu privire la examinarea contestației depusă de către Iana Cerlat
împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-46/2025 din 06.06.2025,
emisă în privința procurorului Aliona Hotnog

12 martie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă, în ședință deschisă contestația depusă de către Iana Cerlat împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-46/2025 din 06.06.2025, audiind informația prezentată de către domnul Mihail Sorbala, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

La data de 13.02.2025 Iana Cerlat a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o sesizare, pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Aliona Hotnog.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, potrivit competenței, Inspecției procurorilor.

Prin Decizia din 07.03.2025, Inspecția procurorilor a încetat procedura disciplinară în privința procurorului în procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Centru, Aliona Hotnog, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

La data de 24.03.2025 petiționara Iana Cerlat a depus contestație la Colegiul de disciplină și etică împotriva deciziei Inspecției procurorilor, solicitând tragerea la răspundere disciplinară și penală a procurorului Aliona Hotnog, pentru încălcarea gravă a obligațiilor sale profesionale.

Prin Hotărârea nr.3-46/2025 din 06.06.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Iana Cerlat împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 07.03.2025 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Aliona Hotnog.

La data de 10.06.2025, Iana Cerlat a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-46/2025 din 06.06.2025.

În continuare, Consiliul Superior al Procurorilor va examina în mod detaliat circumstanțele invocate de autoarea sesizării, prin analiza aspectelor semnalate în decizia Inspecției procurorilor și în Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-46/2025 din 06.06.2025, urmând ca, în final, să se expună asupra temeiniciei contestației înaintate împotriva acestei hotărâri.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 13 februarie 2025, doamna Iana Cerlat a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la pretinse abateri disciplinare comise de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Aliona Hotnog.

În conținutul sesizării, autoarea a relatat că, la data de 07 octombrie 2024, în jurul orei xx:xx, se afla la volanul automobilului său de model Mitsubishi Outlander, cu numărul de înmatriculare XXX xxx, când a resimțit o stare accentuată de

somnolență și neliniște, motiv pentru care a oprit vehiculul în regim de avarie pe șoseaua Balcani, la intersecția cu strada Xxxx Xxxx. Potrivit petentei, starea sa ar fi fost determinată de epuizarea acumulată în urma activității desfășurate simultan la două locuri de muncă, de stresul prelungit, precum și de impactul emoțional generat de un act de vandalism asupra automobilului său, produs în luna iulie 2024, incident care i-ar fi provocat prejudicii morale și materiale estimate la X lei.

Autoarea sesizării a indicat că, ulterior, la fața locului a intervenit un echipaj al poliției rutiere, format din colaboratorii Xxxx Xxxxx și Xxxx Xxxxx. Potrivit relatărilor acesteia, în momentul intervenției polițiștilor se afla într-o stare de confuzie și dezorientare, iar presiunea exercitată de persoanele aflate în jur ar fi accentuat această stare. Petiționara a susținut că polițiștii ar fi scos-o cu forța din automobil și ar fi utilizat gaz lacrimogen împotriva sa de două ori, fapt despre care a afirmat că ar fi fost surprins în înregistrări video. Martori ai incidentului ar fi fost, potrivit afirmațiilor sale, echipajul de ambulanță sosit la fața locului, precum și mama sa, Xxxx Xxxxx.

În continuare, petiționara a menționat că, după expunerea la gaz lacrimogen, a fost transportată la Dispensarul Narcologic, fără ca polițiștii să țină cont de starea sa fizică și de efectele gazului asupra organismului. Ulterior, după examinarea medicală, a fost condusă la Inspectoratul de Poliție Centru, unde, în aceeași seară, anchetatorul Xxxxx Xxxxxx i-ar fi ridicat permisul de conducere, sub pretextul efectuării unor verificări.

Petiționara a mai susținut că i s-a comunicat ulterior că permisul i-ar fi fost reținut pentru refuzul de a furniza probe biologice, însă aceasta a afirmat că nu a refuzat examinarea, ci doar a explicat că, din cauza stresului și șocului, nu putea furniza în acel moment o probă de urină. În acest sens, ea a declarat că a solicitat ridicarea materialului video de la Dispensarul Narcologic, însă, potrivit afirmațiilor sale, nu ar fi fost întreprinse acțiuni pentru obținerea acestei probe.

Totodată, petiționara a menționat că a solicitat în repetate rânduri clarificări privind temeiul reținerii permisului de conducere, însă ar fi primit doar explicații generale și insuficiente. De asemenea, aceasta a afirmat că, în aceeași seară, la sediul comisariatului, procesele-verbale ar fi fost întocmite în absența sa, întrucât starea sa de sănătate s-ar fi agravat.

Potrivit sesizării, la data de 07 octombrie 2024 ar fi fost inițiat un dosar penal împotriva sa, iar permisul de conducere i-ar fi fost suspendat în baza unui raport pe care l-a apreciat ca fiind întocmit cu numeroase erori. În continuare, petiționara a arătat că, la 10 octombrie 2024, s-a prezentat la Inspectoratul de Poliție Centru împreună cu mama sa pentru a recupera permisul de conducere, menționând că, neavând experiență în astfel de proceduri legale, s-a bazat pe explicațiile avocatului, anchetatorului și procurorului pentru a înțelege situația juridică în care se afla.

În același context, petiționara a susținut că, în cadrul procesului de investigare, nu ar fi fost asigurată colectarea completă a tuturor probelor relevante, menționând că nu ar fi fost consemnată declarația martorului Xxxx Xxxxx, deși existența acesteia ar fi fost cunoscută organelor de drept. De asemenea, aceasta a indicat că nu i s-ar fi oferit informații privind consecințele nedeunerii unor declarații sau privind drepturile procesuale de care beneficia.

Autoarea sesizării a considerat că procurorul Aliona Hotnog, în calitate de procuror responsabil de conducerea urmăririi penale, avea obligația de a asigura respectarea drepturilor tuturor persoanelor implicate în procesul penal, inclusiv ale

sale, de a garanta respectarea prezumției de nevinovăție și de a verifica corectitudinea probelor administrate. Potrivit petentei, procurorul nu ar fi intervenit pentru a corecta presupusele discrepanțe din dosar și nu ar fi verificat în mod corespunzător legalitatea și temeinicia probelor înainte de inițierea urmăririi penale.

În final, petiționara a arătat că suspendarea permisului de conducere i-ar fi afectat semnificativ capacitatea de a se deplasa la locul de muncă și de a-și desfășura activitățile zilnice, situația generând, în opinia sa, și un impact psihologic semnificativ.

În acest context, aceasta a apreciat că acțiunile și inacțiunile procurorului ar fi condus la încălcarea obligațiilor legale de a asigura un proces echitabil, solicitând tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Aliona Hotnog pentru modul defectuos de gestionare a cauzei penale și pentru pretinsa afectare a drepturilor sale fundamentale.

II. Circumstanțele stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor

În cadrul verificării sesizării disciplinare, Inspekția procurorilor a examinat dacă acțiunile sau inacțiunile procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Aliona Hotnog, întruneau elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, care se referă la îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu stabilite la art. 6 alin. (3) din aceeași lege.

În urma cercetării materialelor și a probelor administrate, Inspekția procurorilor a reținut că, potrivit art. 41 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sancțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată atât de natura faptei comise, cât și de consecințele produse, acestea fiind evaluate prin raportare la efectele generate asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, precum și asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Analizând conținutul sesizării, Inspekția procurorilor a constatat că pretinsele abateri invocate de autoarea sesizării derivau exclusiv din activitatea procesuală și decizional-procesuală desfășurată de procurorul Aliona Hotnog în cadrul investigațiilor efectuate în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx.

Din perspectiva cadrului legal care reglementează desfășurarea urmăririi penale, Inspekția procurorilor a reținut că nu au fost identificate norme ale legislației procesual-penale care ar fi fost pretins încălcate de procuror în raport cu calificarea acțiunilor petentei și punerea acesteia sub învinuire. În acest sens, s-a avut în vedere prevederea art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

În contextul examinării speței, Inspekția procurorilor a constatat că, pe parcursul urmăririi penale, petiționara Iana Cerlat nu a recurs la drepturile procesuale de a contesta anumite acte sau acțiuni ale organului de urmărire penală ori ale procurorului, în condițiile prevăzute de legislația procesual-penală. În acest sens, au fost reținute explicațiile procurorului Aliona Hotnog, potrivit cărora, la momentul înmânării drepturilor procesuale în formă scrisă - procedură obligatorie în cadrul urmăririi penale - Iana Cerlat a refuzat semnarea actelor procesuale, fapt consemnat în prezența apărătorului acesteia, care a semnat documentele respective. Totodată,

potrivit explicațiilor procurorului, atât învinuirea, cât și derularea procedurii penale i-au fost explicate petentei, pentru a-i oferi posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale.

De asemenea, Inspekția procurorilor a reținut că, potrivit art. 297 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate cererile, plângerile și demersurile formulate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța de judecată care examinează cauza.

Totodată, în raport cu soluția de trimitere în judecată a cauzei penale privind învinuirea cet. Iana Cerlat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) din Codul penal, Inspekția procurorilor a subliniat că aprecierea probatoriului administrat face parte din sfera competențelor procurorului de caz, fiind guvernată de principiul liberei aprecieri a probelor. În doctrină și în practica disciplinară privind procurorii și judecătoria s-a statuat că, atunci când se analizează modul în care un procuror a interpretat și aplicat o normă materială sau procesuală, este necesară manifestarea unei precauții deosebite, pentru a nu diminua valoarea principiului liberei aprecieri a probelor, care presupune formarea propriei convingeri și reprezintă o garanție a independenței procurorului.

În același context, Inspekția procurorilor a reținut că, în cadrul procedurii de verificare disciplinară, inspectorul nu își poate aroga competențele procurorului ierarhic superior sau ale instanței de judecată, neputând substitui atribuțiile acestora. Stabilirea răspunderii disciplinare a unui procuror trebuie să se bazeze pe constatări certe, care să excludă orice dubiu rezonabil.

În urma verificărilor efectuate, Inspekția procurorilor nu a identificat probe care să demonstreze că procurorul Aliona Hotnog ar fi acționat cu rea-credință, în mod irațional, neargumentat sau nerezonabil. Totodată, s-a constatat că cauza penală privind învinuirea dnei Iana Cerlat se afla pe rolul instanței de judecată, iar acte de dispoziție irevocabile ale instanței care să anuleze acte, acțiuni sau inacțiuni ale procurorului nu existau. În aceste condiții, având în vedere existența remediilor procesuale de care părțile pot uza, Inspekția procurorilor a apreciat că angajarea răspunderii disciplinare a procurorului nu era justificată.

Nefiind de acord cu Decizia Inspekției procurorilor vizavi de sesizarea depusă, la data de 24.03.2025 petiționara Iana Cerlat a depus contestație, solicitând tragerea la răspundere disciplinară și penală a procurorului Aliona Hotnog.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Iana Cerlat împotriva Deciziei Inspekției procurorilor din 07.03.2025.

În acest sens, studiind contestația depusă și actele administrate în cadrul ședinței Colegiului, precum și verificând argumentele invocate de părți, Colegiul a apreciat că contestația formulată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, întrucât sesizarea depusă inițial este vădit neîntemeiată.

În cadrul ședinței Colegiului, petiționara Iana Cerlat a susținut contestația depusă, menționând în repetate rânduri că nu este de acord cu cauza penală pornită în privința sa. Totodată, răspunzând la întrebările adresate de membrii Colegiului privind exercitarea dreptului de a contesta anumite acte sau acțiuni ale procurorului ori ale organului de urmărire penală, petiționara a confirmat că nu a recurs la asemenea remedii procesuale.

Analizând circumstanțele cauzei, Colegiul a reținut că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere corectă și completă situației de fapt, neidentificând temeuri pentru tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Aliona Hotnog. În susținerea acestei concluzii, Colegiul a avut în vedere explicațiile procurorului Aliona Hotnog, potrivit cărora, la momentul înmânării drepturilor procesuale în formă scrisă, Iana Cerlat a refuzat semnarea actelor corespunzătoare, fapt consemnat în prezența apărătorului acesteia. De asemenea, atât învinuirea, cât și desfășurarea procedurii penale i-au fost explicate petentei de către procuror, pentru a-i oferi posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale.

Colegiul a mai reținut că, la data de 15.10.2024, învinuita și apărătorul acesteia au fost informați despre finalizarea urmăririi penale, fiind prezentate spre consultare materialele cauzei penale. În acest context, învinuita a semnat procesul-verbal întocmit cu ocazia acestei acțiuni, fără a formula cereri sau obiecții. La finalizarea urmăririi penale, apărătorul a depus o cerere privind scoaterea de sub urmărire penală a Ianei Cerlat, însă prin ordonanța procurorului din 15.10.2024 această cerere a fost respinsă, pe motivul inexistenței temeiurilor pentru scoaterea persoanei de sub învinuire. Apărătorul a luat cunoștință de conținutul ordonanței, primind copia acesteia de la procuror.

Ulterior, după întocmirea rechizitoriului, cauza penală a fost expediată spre examinare în instanța de judecată. Colegiul a constatat că, pe parcursul urmăririi penale, nici învinuita, nici apărătorul acesteia și nici alte persoane nu au informat organele competente și nu au depus plângeri privind pretinse încălcări ale drepturilor Ianei Cerlat.

În acest context, Colegiul a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare a procurorului este condiționată de îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv existența faptei ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre faptă și rezultatul produs. Totodată, existența vinovăției trebuie stabilită în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză, condiție care, în speță, nu a fost întrunită.

În urma examinării argumentelor invocate, coroborate cu materialele cauzei disciplinare, prin Hotărârea nr.3-46/2025 din 06.06.2025, Colegiul a respins contestația depusă de cet. Iana Cerlat împotriva deciziei Inspecției procurorilor 07.03.2025.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 10.06.2025, Iana Cerlat a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-46/2025 din 06.06.2025.

În contestația formulată împotriva Hotărârii nr. 3-46/2025 privind examinarea contestației împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 07.03.2025, autoarea a susținut că hotărârea contestată ar reflecta o abordare superficială, lipsită de o analiză temeinică și obiectivă a aspectelor esențiale invocate, împrejurare care, în opinia sa, ar ridica semne de întrebare cu privire la imparțialitatea și profesionalismul autorității emitente și ar afecta în mod direct încrederea cetățenilor în actul de justiție.

În dezvoltarea motivelor contestației, contestatoarea a arătat că Hotărârea nr. 3-46/2025 ar fi fost adoptată în mod superficial și cu ignorarea unor aspecte pe care le-a apreciat drept esențiale, în special a faptului că urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxxxxx ar fi fost pornită în mod ilegal, cu încălcarea garanțiilor fundamentale

prevăzute de Constituție. Totodată, aceasta a menționat că, la data de 23 mai 2025, în fața comisiei și a audienței, ar fi declarat în mod expres că procurorul Aliona Hotnog a inițiat ilegal cauza penală menționată și că nu ar fi avut o întrevvedere confidențială cu avocatul.

Contestatoarea a susținut, de asemenea, că hotărârea contestată ar fi lipsită de un fundament legal valid, întrucât nu ar fi analizat pretinsul abuz de putere comis de procurorul Aliona Hotnog, pe care l-a calificat ca reprezentând o încălcare gravă a drepturilor sale fundamentale. În opinia acesteia, din materialele prezentate ar rezulta clar că procurorul nu și-ar fi îndeplinit obligațiile de serviciu aferente funcției publice deținute, iar omisiunea examinării acestor aspecte ar aduce prejudicii serioase credibilității actului de justiție și imaginii sistemului judecătoresc.

În continuare, autoarea contestației a afirmat că procurorul Aliona Hotnog nu și-ar fi exercitat atribuțiile profesionale în mod competent și responsabil și că ar fi ignorat inclusiv indicația expresă de a verifica existența temeiurilor pentru începerea urmăririi penale și de a conduce urmărirea penală doar în lipsa circumstanțelor care ar fi împiedicat continuarea acesteia. Contestatoarea a apreciat că, deși ar fi prezentat toate informațiile și probele necesare într-o manieră clară și argumentată, acestea nu ar fi fost examinate în mod real, fapt care, în opinia sa, ar ridica întrebări privind competiționara, voința instituțională sau eventuale influențe externe.

Un alt motiv al contestației a vizat pretinsa atitudine antiumană, lipsită de logică și discernământ, manifestată, în opinia autoarei, de către Inspekția procurorilor, care ar fi tratat obiecțiile sale ca fiind neîntemeiate. Contestatoarea a arătat că atât în plângerea înregistrată la 13.02.2025, cât și în contestația ulterioară, ar fi formulat întrebări serioase cu privire la activitatea organului de urmărire penală, compus din procurorul Aliona Hotnog și anchetatorul Xxxxx Xxxxxx, în cauza penală inițiată la 08.10.2024, ca urmare a incidentului din 07.10.2024 de pe șoseaua Balcani, în apropierea străzii Xxxxxx Xxxxxx. Potrivit acesteia, aceste întrebări ar fi fost ignorate sau tratate superficial, ceea ce ar afecta grav exigențele unei anchete echitabile și obiective.

În susținerea contestației, autoarea a reiterat că urmărirea penală ar fi fost inițiată în mod ilegal. Astfel, aceasta a invocat faptul că, la data de 08.10.2024, procurorul Aliona Hotnog ar fi primit o comunicare oficială din partea lui Xxxx Xxx, prin care i s-ar fi solicitat să verifice existența temeiurilor pentru pornirea urmăririi penale și să conducă urmărirea penală în continuare doar în lipsa circumstanțelor contrare. Cu toate acestea, contestatoarea a susținut că procurorul nu ar fi efectuat verificările necesare și ar fi decis pornirea urmăririi penale în pofida existenței unor circumstanțe și probe care, în opinia sa, excludeau legalitatea unei asemenea soluții, inclusiv materialul video anexat contestației, care ar fi fost accesibil procurorului.

Autoarea a afirmat că, dacă procurorul ar fi manifestat un minim de diligență, umanitate și obiectivitate, ar fi examinat materialul video de pe camerele corporale ale polițiștilor și ar fi respectat indicațiile primite, iar în acest caz împotriva sa nu s-ar fi pornit un dosar penal. Potrivit contestatoarei, ca urmare a acestei conduite, ar fi fost supusă timp de zece luni unei proceduri judiciare nedrepte pentru o faptă pe care nu a comis-o, suportând o stare de incertitudine, stres și umilință.

Totodată, contestatoarea a apreciat că prin modul în care au fost interpretate faptele, fără o analiză obiectivă, procurorul ar fi încălcat grav principiile de legalitate, proporționalitate și raționalitate care guvernează procesul penal, cu referire la art. 6, art. 26, art. 275, art. 7 și art. 52 din Codul de procedură penală, precum și drepturi

fundamentale garantate de art. 5, art. 6 și art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În continuare, contestatoarea a susținut că materialul video înregistrat la Dispensarul Narcologic ar demonstra în mod clar că nu a refuzat recoltarea probelor biologice și că acest material, accesibil procurorului, reprezenta o probă esențială care excludea posibilitatea legală de pornire a urmăririi penale împotriva sa. În opinia sa, faptul că nici Inspekția procurorilor nu ar fi recunoscut aceste încălcări ar confirma gravitatea disfuncționalităților instituționale invocate.

Un alt aspect dezvoltat în contestație a vizat pretinsul abuz de putere al procurorului Aliona Hotnog, manifestat, potrivit contestatoarei, prin încălcarea gravă a drepturilor sale fundamentale și prin utilizarea selectivă și manipulative a probelor. Aceasta a susținut că procurorul ar fi inclus în dosar anumite documente doar în măsura în care acestea serveau justificării urmăririi penale și aplicării unor măsuri procesuale, dar ar fi omis alte documente relevante, ceea ce, în opinia sa, ar fi afectat dreptul la un proces echitabil.

În concret, contestatoarea a invocat faptul că, în demersul privind autorizarea ridicării provizorii a permisului de conducere, procurorul ar fi invocat motive fără bază legală și ar fi utilizat raportul nr. R1-1458, întocmit de Xxxxx Xxxxxx, document care, potrivit afirmațiilor sale, ar conține informații referitoare la un alt caz și la o altă persoană. De asemenea, aceasta a susținut că în rechizitoriul de trimitere a cauzei în judecată au fost incluse anumite procese-verbale întocmite la 07.10.2024, însă nu și raportul R1-1458, deși acesta ar fi fost anterior invocat pentru justificarea măsurii provizorii. În opinia contestatoarei, o asemenea utilizare selectivă a documentelor i-ar fi încălcat în mod direct dreptul la un proces echitabil.

Totodată, contestatoarea a menționat că și în cadrul recursului examinat de Curtea de Apel Chișinău, în ședință închisă, procurorul ar fi continuat să invoce raportul R1-1458, pe care îl considera nerelevant pentru cazul său. De asemenea, aceasta a făcut referire la o pretinsă afirmație a procurorului potrivit căreia ar fi „stins microfoanele” în timpul unei discuții purtate la 10 octombrie, împrejurare pe care a apreciat-o ca ridicând semne de întrebare asupra transparenței și intențiilor reale ale procurorului.

În contestație, autoarea a mai expus pe larg viziunea sa asupra modului în care a fost gestionat cazul, susținând că oprirea autoturismului pe șoseaua Balcani s-a produs din propria inițiativă, în contextul în care a realizat că nu putea evalua cu deplină claritate situația. Aceasta a reiterat că polițiștii ar fi utilizat împotriva sa gaz lacrimogen de două ori și că întreaga reacție a autorităților ar fi fost disproporționată și abuzivă, fiind ulterior transformată într-un dosar penal construit, în opinia sa, pe suspiciuni neverificate și concluzii trase în mod iresponsabil. Contestatoarea a subliniat că nu consumă alcool, nu fumează și nu utilizează substanțe interzise și a apreciat drept revoltătoare transformarea unui asemenea incident într-un dosar penal în lipsa unor probe concrete privind existența unei infracțiuni.

În final, autoarea contestației a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor să examineze cu atenție toate aspectele semnalate, să compare în mod obiectiv informațiile din procesul-verbal pe care s-a bazat organul de urmărire penală cu faptele reale, probele disponibile și materialul video anexat și să verifice modul în care a fost inițiată urmărirea penală. Totodată, aceasta a solicitat verificarea motivelor pentru care materialul video de pe bodycamera nr. 04 nu ar fi fost solicitat și analizat la momentul oportun, precum și clarificarea modului în care au fost invocate anumite

probe în faza de recurs, deși acestea nu s-ar fi regăsit în rechizitoriul transmis instanței de fond.

De asemenea, contestația a solicitat ca acțiunile procurorului Aliona Hotnog și ale anchetatorului Xxxxx Xxxxxx să fie analizate nu doar din punct de vedere formal, ci și sub aspectul conținutului și efectelor lor reale, precum și să fie avută în vedere răspunderea disciplinară și penală a procurorului pentru prejudiciul cauzat și pentru încălcarea drepturilor sale fundamentale.

În susținerea contestației, aceasta a arătat că a anexat documente și înregistrări video pe care le-a apreciat ca fiind relevante pentru confirmarea celor invocate.

VI. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Petiționara Iana Cerlat a depus mai multe cereri prin care a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor informații privind stadiul examinării contestației depuse la 10 iunie 2025 împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025.

Autoarea a indicat faptul că, în cadrul contestației, a invocat mai multe aspecte ce țin de modul de desfășurare a urmăririi penale și de administrarea probelor în cauza sa, inclusiv pretinse nereguli în acțiunile procurorului Aliona Hotnog și ale anchetatorului Xxxxx Xxxxxx, precum și utilizarea unor acte sau informații pe care le consideră nerelevante sau denaturate.

Totodată, petiționara a menționat că de la depunerea contestației au trecut aproximativ 7 luni, iar de la prima sesizare adresată autorităților - peste un an, motiv pentru care a solicitat comunicarea stadiului examinării contestației, indicarea termenului estimat pentru adoptarea deciziei și modalitatea de comunicare a rezultatului examinării.

Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu, a prezentat, la data de 10.03.2026, o referință care contestația depusă de Iana Cerlat împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025 din 06.06.2025.

În referință se menționează că argumentele invocate în contestație reprezintă, în esență, un dezacord cu acțiunile și soluțiile procesual-penale ale procurorului în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, fără a fi prezentate circumstanțe noi sau aspecte neexamine anterior. Se subliniază că aprecierea probelor și adoptarea soluțiilor procesuale țin de competiționara procurorului și sunt supuse controlului procurorului ierarhic superior și instanței de judecată, iar cauza penală se află deja pe rolul instanței.

De asemenea, se arată că verificările Inspecției procurorilor nu au identificat încălcări ale normelor de procedură, iar alte plângeri formulate de petiționară în legătură cu acțiunile poliției au fost respinse prin ordonanța procurorului din 23.04.2025, necontestată de aceasta.

În concluzie, inspectorul Igor Eșanu propune respingerea contestației depuse de Iana Cerlat și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025 din 06.06.2025.

Procurorul Aliona Hotnog, vizată în procedura disciplinară, la fel a prezentat o referință asupra contestației petiționarei, prin care a solicitat respingerea contestației formulate de Iana Cerlat împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025 din 06.06.2025 și menținerea acesteia în vigoare, susținând că acuzațiile reclamate nu relevă existența vreunei abateri disciplinare.

În esență, procurorul arată că, în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, urmărirea penală a fost pornită legal, în baza materialelor acumulate de organul de urmărire penală, după ce Iana Cerlat a fost depistată staționând cu automobilul pe carosabil, creând un ambuteiaj, iar ulterior a refuzat testarea alcoolică și examinarea medicală, inclusiv prelevarea probelor biologice. Se menționează că la materialele cauzei exista procesul-verbal medical nr. X din 07.10.2024, semnat de medic, din care rezultă refuzul examinării.

Procurorul susține că actele procesuale întocmite ulterior, inclusiv audierea în calitate de bănuit și învinuit, punerea sub învinuire, aplicarea măsurilor procesuale și expedierea cauzei în instanță, au fost realizate cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, în prezența apărătorului ales. Totodată, se arată că petiționarei i-au fost explicate drepturile procesuale, inclusiv dreptul de a contesta procesul-verbal medical și de a formula cereri sau plângeri pe parcursul urmăririi penale, însă aceasta a refuzat să semneze unele acte și nu a formulat obiecții sau cereri în termenul relevant.

Un alt argument invocat este că, pe parcursul urmăririi penale, nici Iana Cerlat, nici apărătorul său și nici alte persoane nu au informat procurorul despre pretinsa aplicare a forței fizice, a gazului lacrimogen sau despre existența unor probleme psihice care ar fi impus verificări suplimentare. Procurorul menționează că despre aceste aspecte a aflat abia ulterior, din plângerile adresate altor instituții sau din materialele administrate deja în instanța de judecată. În acest context, se arată că plângerea privind pretinsele acțiuni ilegale ale poliției a fost transmisă organului competent teritorial, iar prin ordonanța din 23.04.2025 s-a dispus refuzul pornirii urmăririi penale, pe motivul lipsei faptului infracțiunii.

Procurorul mai relevă că nu au existat, la momentul urmăririi penale, temeiuri suficiente pentru a dispune o expertiză medico-legală psihiatrică, întrucât informațiile disponibile atunci nu justificau o asemenea măsură, iar datele medicale relevante nu au fost prezentate organului de urmărire penală. Abia în cursul judecării cauzei au fost administrate probe noi, inclusiv înscrisuri medicale și declarații ale unor medici, iar ulterior a fost dispusă expertiza psihiatrică.

De asemenea, referința subliniază că multe dintre criticile formulate de petiționară vizează, în realitate, aprecierea probelor, oportunitatea unor acțiuni procesuale și conținutul probatoriului, aspecte care țin de examinarea cauzei penale de către instanța de judecată, iar nu de răspunderea disciplinară a procurorului. Procurorul insistă că dezacordul cu soluțiile procesual-penale nu echivalează, prin el însuși, cu o abatere disciplinară.

Totodată, se menționează că măsura ridicării provizorii a permisului de conducere a fost solicitată și examinată pe cale judiciară, iar legalitatea acesteia a fost confirmată prin hotărâre irevocabilă. Procurorul mai arată că raportul ofițerului de urmărire penală, chiar dacă ar conține unele erori materiale, nu reprezintă proba decisivă în procesul penal și nu poate fundamenta, prin sine, concluzia existenței unei abateri disciplinare.

Referitor la invocarea încălcării unor drepturi garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, procurorul susține că acestea nu își găsesc aplicare în modul reclamat de petiționară, întrucât nu a fost dispusă o măsură privativă de libertate, aceasta a beneficiat de apărător, i s-a adus la cunoștință învinuirea într-o limbă pe care o înțelege, a avut posibilitatea să propună probe și să conteste actele procesuale, iar prezumția de nevinovăție a fost respectată.

În concluzie, procurorul a apreciat că sesizarea și contestația formulate de Iana Cerlat au un caracter speculativ, exprimă mai degrabă nemulțumirea față de urmărirea penală și încearcă să transforme un dezacord procesual într-o pretinsă abatere disciplinară. Din aceste motive, a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025 din 06.06.2025.

V. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, examinând contestația formulată de Iana Cerlat împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025 din 06.06.2025, analizând argumentele invocate de contestatoare, poziția exprimată de Inspekția procurorilor, referința prezentată de procurorul vizat, precum și materialele acumulate în cadrul procedurii disciplinare, constată că hotărârea contestată este legală și întemeiată, iar contestația formulată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pe această dimensiune, Consiliul reține că susținerile contestatoarei exprimă, în esență, un dezacord față de modul în care au fost pornite și desfășurate acțiunile de urmărire penală în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, față de aprecierea probelor administrate și față de soluțiile procesuale adoptate de procurorul de caz. Or, asemenea critici vizează nemijlocit activitatea procesual-penală a procurorului și nu pot fi examinate, prin ele însele, ca temei suficient pentru angajarea răspunderii disciplinare, în lipsa unor date certe care să ateste exercitarea necorespunzătoare, abuzivă sau vădit arbitrară a atribuțiilor de serviciu.

Consiliul subliniază că răspunderea disciplinară a procurorului nu poate interveni pentru simplul fapt că partea din proces este nemulțumită de soluțiile procesuale adoptate într-o cauză penală. Angajarea unei asemenea forme de răspundere presupune întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv existența unei fapte ilicite, a vinovăției procurorului și a legăturii de cauzalitate dintre conduita imputată și consecințele produse. Or, în speță, nici din materialele examinate de Inspekția procurorilor, nici din cele analizate de Colegiul de disciplină și etică și nici din argumentele reiterate în fața Consiliului nu rezultă existența unor probe obiective și concludente care să demonstreze că procurorul Aliona Hotnog ar fi încălcat, în mod culpabil, obligațiile de serviciu prevăzute de lege.

Consiliul constată că verificările efectuate în cadrul procedurii disciplinare nu au evidențiat existența unor acțiuni exercitate cu rea-credință, cu vădită neglijență, în mod irațional ori nerezonabil din partea procurorului vizat. Dimpotrivă, din actele dosarului rezultă că urmărirea penală a fost desfășurată în cadrul legal aplicabil, cu

participarea apărătorului ales, cu aducerea la cunoștință a drepturilor procesuale și cu oferirea posibilității de a formula cereri, obiecții și contestații în condițiile Codului de procedură penală. Faptul că petiționara nu a uzat, la momentul procesual corespunzător, de remediile legale disponibile pentru contestarea actelor ori acțiunilor procesuale nu poate fi imputat ulterior procurorului pe calea unei sesizări disciplinare.

Consiliul reține, totodată, că majoritatea criticilor formulate de contestatoare se referă la chestiuni ce țin de legalitatea pornirii urmăririi penale, aprecierea conținutului și valorii probante a anumitor înscrisuri, examinarea materialelor video, oportunitatea efectuării unor acțiuni de urmărire penală și pretinsa omisiune de a valorifica anumite probe. Toate aceste aspecte țin însă de fondul cauzei penale și urmează a fi supuse verificării în cadrul controlului procesual exercitat de procurorul ierarhic superior sau de instanța de judecată investită cu examinarea cauzei. Consiliul nu poate substitui aceste autorități și nici nu poate transforma procedura disciplinară într-un mecanism paralel de cenzurare a legalității și temeiniciei actelor procesual-penale.

În același context, Consiliul notează că, la momentul examinării sesizării disciplinare, cauza penală intentată în privința contestatoarei era deja expediată în instanța de judecată, iar legalitatea și temeinicia probatoriului administrat urmau a fi examinate în cadrul procesului penal. În lipsa unor acte de dispoziție definitive sau irevocabile prin care să fi fost constatată nelegalitatea acțiunilor procurorului, nu poate fi reținută, pe cale disciplinară, existența unei abateri numai în baza percepției subiective a contestatoarei asupra modului de instrumentare a cauzei.

Consiliul reține și faptul că argumentele invocate în contestație nu relevă circumstanțe noi, distincte de cele deja examinate de Inspekția procurorilor și de Colegiul de disciplină și etică, ci reprezintă, în esență, reiterarea aceluiași acuzații privind pretinsul caracter ilegal al urmăririi penale, pretinsa utilizare selectivă a probelor și pretinsa încălcare a drepturilor fundamentale ale petiționarei. Or, simpla reluare a unor afirmații deja analizate, în lipsa unor elemente probatorii noi și pertinente, nu este aptă să infirme concluziile anterioare ale organelor disciplinare și nu justifică adoptarea unei alte soluții.

Subsecvent, Consiliul observă că solicitarea contestatoarei privind tragerea la răspundere penală a procurorului excedează competenței sale funcționale, întrucât Consiliul Superior al Procurorilor este abilitat să examineze exclusiv aspectele ce țin de eventuala răspundere disciplinară a procurorilor, în limitele și condițiile stabilite de Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Prin urmare, asemenea solicitări nu pot face obiectul prezentei proceduri.

De asemenea, Consiliul apreciază că pretinsele inadvertențe sau neconcordanțe invocate de contestatoare cu privire la anumite acte ori documente din dosarul penal nu pot fi calificate, în sine, drept dovadă a existenței unei abateri disciplinare, atât timp cât acestea urmează a fi examinate și apreciate în cadrul procesului penal, în ansamblul tuturor probelor administrate. Regimul răspunderii disciplinare nu poate fi deturnat de la finalitatea sa legală pentru a sancționa simple divergențe de opinie asupra interpretării faptelor sau asupra oportunității unor soluții procesuale, în lipsa demonstrării unei conduite ilicite și culpabile.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor ajunge la concluzia că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-46/2025 din 06.06.2025 a fost adoptată în baza unei analize complete și obiective a materialelor procedurii disciplinare, cu aplicarea corectă a cadrului legal incident, iar motivele invocate de Iana Cerlat nu sunt de natură

să determine infirmarea acesteia. În absența unor probe certe și concludente care să demonstreze existența unei abateri disciplinare în acțiunile procurorului Aliona Hotnog, contestația formulată urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate fără modificări.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 9 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Iana Cerlat, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-46/2025 din 06.06.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele interimar al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Eduard PANEA